

Kondor Katalin: Végre!

2023 június 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Igen, végre! Végre igaza van az Európai Parlamentnek! Ünnepi percek ezek.

Ugyanis tényleg nem érdemeljük meg, azaz tényleg nem méltó Magyarország arra, hogy betöltse az Európai Tanács soros elnöki tisztét, ami a 2024. esztend? második felében lenne esedékes. Tudniillik minden újságolvasó

tudomást szerezhetett már arról, hogy Brüsszel olyan határozat elfogadására készül, amely szerint elvennék Magyarországtól ezt a pozíciót. Mi ugyanis ezt a pozíciót nem érdemeljük.

Na, erre mondom én, hogy nem ám! Szerintem sem érdemeljük. Ugyanis ideje végre kimondanunk, hogy egy tisztességes emberhez, egy tisztességes országhoz bizony nem méltó, hogy velejéig korrupt, a gy?lölett?l folyton elvakult emberekt?l, vizsgálóbizottságoktól és honi hazaárulóitól függjön. Nem méltó és nem is szabad, hogy így legyen.

Márpedig jó ideje ilyesfajta emberek jönnek hozzánk kutakodni, kákán is csomót keresni, s ilyenfajta emberek ordítoznak a Magyar Országgy?lésben is, meg az EU-ban is saját hazájuk ellen. ?k azok, valamennyien, akik más szemében a nem létez? szálkát is megtalálják, (jutalmuk nyilván busás), sajátjukéban viszont a gerendát sem. Egy ilyen „ajándék”, mármint az, hogy az Európai Tanács soros elnökségének betöltése a mi feladatunk lenne, számos csapdát rejt, ezt nyilván normális politikusaink is tudják, hiszen kizárt, hogy vegzálásunk befejez?dne. Borítékolható, hogy nyomban megkezd?dne az aknamunka, a valódi munka ellehetetlenítése. Arra is gondolok, hogy netán megpróbálnának valami piszkos dologba belevinni bennünket, avagy csapdákat állítanának, netán elvárnák az újabb korrupciós botrányok feletti elnézést. Ezek a gondolatok egy járatlan civil meglehet, buta gondolatai. Az viszont biztos, hogy Magyarország tényleg nem „méltó”, és reméljük rá sem vehet? arra, hogy ezeknek falazzon.

Szuverenitás, függetlenség, ugyan már! Régi, megkopott jelszavak ezek, melyeket az unió annak idején csaliként használt, ám fennállása óta rendre megsért, de lassan már példát se tud mondani arra, hogy valaha is figyelembe vette volna e két, nemes szempontot, amikor döntéseit meghozta. Kicsit visszamenve az id?be, hadd hozzak fel néhány példát a függetlenség uniós híveinek bennünket is sért? viselkedésér?l, bizonyítva, hogy a kezdetekt?l próbáltak bennünket átnevelni saját ízlésük szerint. Nem igazán sikerült, ezért máig dühösek.

Nos, a „régmúlt id?kben”, azaz 2011-ben, annak is júniusában az Európai Parlament plenáris ülésén a magyar Alaptörvényt támadták példátlan gy?lölettel az EU szocialistái és liberálisai. Gondolom, azzal a szándékkal is, hogy szokjunk hozzá a t?lük folyamatosan ránk zúdított rágalmakhoz. Holott az alkotmány minden ország belügye. Ám szemrebbenés nélkül beleszóltak. Azóta is ezt teszik. Ez csak egyetlen példa arra, hogy üldöztetésünk már igen korán elkezd?dött. Ám jól emlékszem arra is, hogy amikor bizonyos Viviane Reding alapjogokért felel?s európai biztos hazánkban járt, nyomban felszólította Magyarországot, hogy állítsa le abortuszellenes kampányát, mert az sérti az anyák önrendelkezési jogát. ? meg a magyarok önrendelkezési jogát sértette, de az nem számított, s ma sem számít. Ennyit a függetlenségr?l. Szuverenitásunk megkérd?jelezése azóta is mindennapos, elég, ha csak a gyermekvédelmi törvényünkkel kapcsolatos palávert említem, de „van másiiik!”, most éppen azon vannak felháborodva, hogy a magyar állam szeretné ismét tulajdonába venni a budapesti repül?teret. Magyarán nekünk nem szabad az elkótyavetyélt nemzeti vagyonunkat visszavásárolni. Nehogy itt maradjon a haszon. Nos, példa sarokba szorításunkra, az abnormális cselekedetek ránk kényszerítésére sajnos már számtalan van.

Jó ideje már a vak is láthatja, az egész uniós cirkusz a kirablásunkról, másod-, harmad- vagy negyedosztályú létünkr?l és a kett?s mércér?l szól. Egy olyan intézményr?l, melyben az egyeseknek mindent szabad (luxusbörtön jár érte fenyítésképpen), a ketteseket viszont örökösen ki kell oktatni, meg kell alázni, parancsra. Azóta már igencsak megtapasztaltuk, hogy az EU-ban nincs belügy. Lassan már szavakban sem, a tettekben viszont rabszolgák vannak és rabszolgatartók. Ez utóbbiak meg ugyanazok, akik Trianont kif?zték, s most is prédának tartják Magyarországot, s rablóterveikhez most is megtalálják a magyar hazaárulókat. Ezért kell káoszt kelteni, tüntetéseket támogatni, s minden szinten zavart kelteni. A zavarosban lehet ugyanis a legjobban halászni. Ezért mondom én, hogy végre egyszer igaza van az Európai Parlamentnek. Bizony, nem érdemeljük meg, hogy betöltsük az Európai Tanács soros elnöki tisztségét, mert oda jutottunk, hogy ezekben a kompromittálódott szervezetekben – erkölcsi megítélés szempontjából – szégyen benne lenni.

Az pedig, hogy náluk más az érdem, mint fogalom megítélése, az legyen az ? dolguk. Mi meg örüljünk, hogy ez egyszer sikerült egyetérteni az Unió magasságos uraival, a ki mit érdemel kérdésben.

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló